

در گفت‌وگو با یک کارشناس سینما موضوع اکران فیلم‌های خارجی در ایران بررسی شد

صاحبان صنعت سینما در اندیشه بازارهای جهانی

شرق؛ اکران فیلم‌های خارجی در سینمای ایران، موضوعی که به تازگی در جلسه شورای معاونین و مدیران سازمان سینمایی به آن پرداخته شد و با اینکه گاهی صحبت از اکران فیلم‌های روز دنیا در سینمای ایران به‌صورت غیررسمی مطرح می‌شد اما به نظر می‌رسد سال آینده باید منتظر اکران فیلم‌های خارجی در سینماهای ایران باشیم.

محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی می‌گوید این موضوع در جلسه شورای راهبردی اکران مورد بحث و تبادل نظر کارشناسی قرار گرفته و با توجه به پیگیری و تقاضای تعدادی از سینماگران در ماه‌های گذشته «گروه تحقیق و ارزیاب متخصص» در این زمینه مطالعات لازم را انجام داده‌اند و پس از بررسی ابعاد مختلف و در نظر داشتن همه جوانب مثبت و منفی این موضوع پیشنهاد اجرای این طرح به سازمان سینمایی ارائه شد.

اکران فیلم‌های خارجی در سینماهای ایران اتفاق تازه‌ای نیست اما در تمامی سال‌های گذشته همواره چالش‌ی درباره چگونگی نمایش فیلم‌های روز دنیا با توجه به قواعد سینما ما محل بحث و نظر بسیاری بوده است. اما محمد خزاعی معتقد است بنا به علاقه‌مندی و درخواست مردم برای دیدن فیلم‌های روز دنیا و تقاضای سینماداران، موضوع اکران فیلم‌های خارجی به‌صورت محدود در دستور کار اجرایی سازمان سینمایی برای سال ۱۴۰۲ قرار گرفته است.

رئیس سازمان سینمایی با بیان اینکه این طرح با هدف ایجاد تنوع در سبک اکران سینمای ایران طراحی شده است، تأکید کرد: مطالعات و برنامه‌ریزی در این خصوص توسط حوزه‌های تخصصی آغاز شده و پس از نهایی‌شدن سازوکارهای آن، آیین‌نامه مربوطه تدوین و اکران فیلم‌های خارجی سال آینده آغاز خواهد شد و ضروری است برای تدوین آیین‌نامه اکران فیلم‌های خارجی به مباحثی مانند تعیین درصد و ضریب اشغال سالن‌های سینما، تنوع ژانرها و همچنین تنوع محصولات کشورهای مختلف، اهتمام به شاخص‌ها و استانداردهای فرهنگی و اجتماعی و نیز برنامه‌ریزی برای استفاده از درآمد‌های حاصله در جهت تقویت سینمای ملی توجه شود. همچنین حوزه‌های تخصصی مرتبط با اکران فیلم‌های خارجی در تدوین آیین‌نامه باید محصولات دیگری مانند بررسی امکان‌سنجی برای اکران متقابل فیلم‌های ایرانی در دیگر کشورها، سهمیه و تعداد فیلم‌های خارجی جدول اکران و چارچوب فعالیت شرکت‌های دست‌اندرکار این حوزه را مشخص کنند. خزاعی معتقد است توجه به توسعه زیرساخت‌های سینما در کشور با اهمیت‌دادن به اکران فیلم‌های خارجی میسر می‌شود.

معاون وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی توجه به اکران فیلم‌های خارجی در سینمای ایران را امری لازم می‌داند و می‌گوید: برای به‌وجودآمدن شرایط مطلوب در این زمینه از طرفیت نظرات تخصصی و سازنده صاحب‌نظران استفاده و گفت‌وگوهای سازنده انجام گرفته و ادامه خواهد یافت. اتخاذتصمیم درست و کارآمد با توجه به تأکید و تحلیل اعضای شورای راهبردی اکران، بررسی و مطالعات صورت‌گرفته در این زمینه می‌تواند به رشد نگاه تماشاگران داخلی کمک کند و منجر به ارتقای سینمای ایران و سلیقه مخاطبان شود. ضمن اینکه این حق مخاطبان سینماست تا با محصولات خارجی مناسب آشنا شده و آن را با آثار داخلی مقایسه کنند.

او می‌گوید فیلم‌های خارجی با رعایت استانداردها و موازین موردنظر اکران خواهند شد و توجه به ارزش‌های سینمایی و فرهنگی کشور برای اکران در نظر گرفته خواهد شد. **چطور می‌توانیم در حوزه بین‌المللی وارد دادوستد با کشورهای دیگر شویم؟**

محمد اطیابی پخش‌کننده بین‌المللی سینمای ایران در گفت‌وگو با «شرق» به تاریخ نمایش فیلم خارجی در سینمای ایران اشاره کرد و گفت: «تاریخ سینما در ایران اساسا با اکران فیلم خارجی آغاز می‌شود. یعنی ما پیش از اینکه تولیدی در سینمای ایران داشته باشیم، بعد از تأسیس سالن‌های سینما، در آغاز فیلم‌های مستند و خبری یا فیلم‌های خارجی نمایش داده شدند. این روند تا سال ۱۳۵۷-۵۸ ادامه داشت و شرایط

باید این را در نظر گرفت که ما چطور می‌توانیم در حوزه بین‌الملل وارد دادوستد با کشورهای دیگر شویم. وقتی قبلی از کشوری دیگر در سینماهای ما اکران نمی‌شود؟ نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم فیلم‌های ایرانی در دنیا فروش داشته باشند، درحالی‌که هیچ فیلم خارجی در ایران به نمایش در نمی‌آید؟ عده‌ای ممکن است آن را به کیفیت فیلم‌های ایرانی، تولید ضعیف، عدم سرمایه‌گذاری مناسب و محدودیت و سانسورها و البته پخش بین‌الملل نسبت بدهند، ولی واقعیت این است دادوستد بین‌المللی در حوزه سینما نداریم.

باید این را در نظر گرفت که ما چطور می‌توانیم در حوزه بین‌الملل وارد دادوستد با کشورهای دیگر شویم. وقتی قبلی از کشوری دیگر در سینماهای ما اکران نمی‌شود؟ نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم فیلم‌های ایرانی در دنیا فروش داشته باشند، درحالی‌که هیچ فیلم خارجی در ایران به نمایش بگذارند. آن برای اکران در ایران خریداری کند و به نمایش بگذارند. آن زمان هم اکثر سینماگران ایرانی و چند نفری که پیش از انقلاب هم کار می‌کردند، از این سیاست دفاع کردند و معتقد بودند باید این ادامه‌دار شود. می‌گفتند به اصطلاح سیستم سهمیه‌بندی باید وجود داشته باشد. حتی برخی معتقد بودند باید جلوی نمایش فیلم‌های خارجی گرفته شود تا فیلم‌های ایرانی جان بگیرند. به نظر می‌شاید این سیاست در کوتاه‌مدت می‌توانست چاره‌ساز باشد اما قطعاً نه در طولانی‌مدت و متأسفانه علاقه‌مندان سینمای ایران سال‌ها از دیدن آثار سینمایی روز دنیا در بهترین سالن‌های سینمایی و با کیفیت بالا محروم شدند. در این میان بحث سانسور و محدودیت اکران را فاکتور می‌گیرم. طبیعی است که در تمام سال‌های گذشته راه‌های دیگری برای دیدن فیلم خارجی جایگزین سینما در ایران شد.»

اطیابی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «در سال‌های گذشته، سینمای ایران رقیبی نداشت و تماشاگران سینمایی ما به تماشای آثار خودمان در سینماها نشسته‌اند. در

به‌گونه‌ای پیش رفت که در سال ۵۶ صنعت سینمای ایران عمدتا به دلیل محدودیت و سانسور که به سینماگران ایرانی اجازه فعالیت زیادی نمی‌داد، تقریبا ورشکسته شده بود. در این میان بالاترین هزینه تولید فیلم هم بی‌تأثیر نبود. در دو سال ۵۶-۵۷ فروش فیلم‌های خارجی بالاتر رفت و سینمای ایران در مقابل فیلم‌های خارجی تقریبا کنار گذاشته شد و شکست خورد.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش به نقش بنیاد سینمایی فارابی در سال ۱۳۶۲ اشاره کرد و گفت: «با تأسیس بنیاد سینما هم کاهش پیدا کرد. آماري که در سال ۲۰۲۲ توسط ایران وضع قانون یا بخش‌نامه یا مصوبه هیئت دولت بود که به منظور آن ورود و نمایش فیلم‌های خارجی تنها در انحصار بنیاد سینمایی فارابی قرار گرفت و این قانون همچنان به قوت خود باقی است و بخش خصوصی مجوز این کار را ندارد. بنیاد سینمایی فارابی هم تحت عنوان حمایت از سینمای ملی که حالا بعد از گذشت سال‌ها باید تاریخ قضاوت کند که آیا این تصمیم به نفع سینما می‌بود یا خیر که البته آن زمان خیلی از این سیاست دفاع می‌کردیم، ورود فیلم‌های خارجی را محدود کرد و سینماهای محدود کشور در اختیار فیلم‌های ایرانی قرار گرفت و صنعت سینمای ایران هم جان گرفت و تولید فیلم شروع شد و شرایط خوبی برای سینماگران ایرانی به وجود آمد.

آن زمان فارابی هم تلاش کرد فیلم‌های خارجی باکیفیتی برای اکران در ایران خریداری کند و به نمایش بگذارند. آن زمان هم اکثر سینماگران ایرانی و چند نفری که پیش از انقلاب هم کار می‌کردند، از این سیاست دفاع کردند و معتقد بودند باید این ادامه‌دار شود. می‌گفتند به اصطلاح سیستم سهمیه‌بندی باید وجود داشته باشد. حتی برخی معتقد بودند باید جلوی نمایش فیلم‌های خارجی گرفته شود تا فیلم‌های ایرانی جان بگیرند. به نظر می‌شاید این سیاست در کوتاه‌مدت می‌توانست چاره‌ساز باشد اما قطعاً نه در طولانی‌مدت و متأسفانه علاقه‌مندان سینمای ایران سال‌ها از دیدن آثار سینمایی روز دنیا در بهترین سالن‌های سینمایی و با کیفیت بالا محروم شدند. در این میان بحث سانسور و محدودیت اکران را فاکتور می‌گیرم. طبیعی است که در تمام سال‌های گذشته راه‌های دیگری برای دیدن فیلم خارجی جایگزین سینما در ایران شد.»

اطیابی در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «در سال‌های گذشته، سینمای ایران رقیبی نداشت و تماشاگران سینمایی ما به تماشای آثار خودمان در سینماها نشسته‌اند. در

سال‌های اخیر تک‌سانس‌هایی در چند سالن سینما، اقدام به نمایش فیلم‌های خارجی کردند. حتی برخی افراد با رابطه و برخلاف قانون چنین فیلم‌هایی را به نمایش گذاشتند اما هیچ‌وقت چاره‌ساز نبوده است. طبیعی است که در این شرایط و عدم رقابت با فیلم‌های خارجی برای برخی از سینماگران که اساسا کیفیت در ساخته‌هایشان مطرح نیست شرایط بهتری ایجاد شد.»

او ادامه داد: «در دوران کرونا طبعاً ایران هم مثل دیگر کشورهای دنیا قربانی شرایط پیش‌آمده بود و تعداد تماشاگران سینما هم کاهش پیدا کرد. آماري که در سال ۲۰۲۲ توسط یک شرکت معتبر تحلیلی درحوزه سینما منتشر شد، نشان می‌دهد که رقم فروش سالن‌های سینما در سال ۲۰۲۲ حدود ۲۶ میلیارد دلار بوده، هرچند حدود ۲۷ درصد نسبت به سال قبل بیشتر شده ما هنوز ۳۵ درصد نسبت به متوسط سه سال قبل از کرونا کمتر است. با مثلاً چین که زمانی بازار اول دنیا شد در سال ۲۰۲۲ فقط ۴/۳ میلیارد دلار فروش داشته که حتی نسبت به ۲۰۲۱، ۳۶ درصد کاهش داشته است و حتی نسبت به شرایط قبل از پاندمی هم حدود ۴۹ درصد کاهش داشته است. سینمای ایران هم در سال ۱۳۹۷ و پیش از همه‌گیری کرونا ۱۲۵ فیلم به نمایش عمومی گذاشت و در سال ۹۸ این تعداد به ۸۱ عنوان کاهش پیدا کرد و سال ۱۴۰۰ به ۶۸ عنوان رسید و الان طبق آمار تا امروز ۵۸ فیلم به نمایش عمومی درآمده که از این میان ۹ فیلم هنر و تجربه بوده است. قطعا این تعداد تا پایان سال بیشتر خواهد شد. همه‌گیری کرونا یکی از مهم‌ترین فاکتورها برای کاهش میزان تماشاگر در سینماها بوده. اما بخش دیگر در سینمای ما که باعث کاهش تعداد تماشاگر شده است، بالاترین تورم و گرانی بلیت سینماست و این موضوع مانع بزرگی برای خانواده‌ها و علاقه‌مندان سینما شده است.»

اطیابی در ادامه سانسور را عاملی دیگر در کاهش تعداد تماشاگران سالن‌های سینمای ایران دانست و گفت: «محدودیت و سانسور مانع از تولید فیلم‌های باکیفیت در سینمای ایران شده است. نکته جالب این است که آنچه به‌عنوان فیلم خوب و باکیفیت از آن اسم برده می‌شود، تمام‌وکمال توسط بخش خصوصی سرمایه‌گذاری و تولید شده و ما در زمینه استعداد فیلم‌سازی خوشبختانه دچار مشکل نیستیم. آمار تعداد سینماگران ایرانی نسبت به آمارهای جهانی اگر بیشتر نباشد، کمتر هم نیست و این استعداد سال به سال بیشتر هم می‌شود. البته که دلایل آن جای تحلیل دارد ولی خوشبختانه ما این فاکتور را داریم اما مشکل بزرگ سینماگران درحال حاضر علاوه بر سانسور، تأمین سرمایه برای تولید فیلم است. متأسفانه به نظر می‌رسد پیش از گذشته نسبت به فیلم‌ها و موضوعات حساسیت به خرج داده می‌شود. ۲۰۲۲ سال موفقی برای فیلم‌های ایرانی در عرصه جهانی بود و فیلم‌ها ما در جشنواره‌های مطرح دنیا و بازارهای بین‌المللی درخشید. گاهی با خودم فکر می‌کنم شاید ۲۰۲۲ سال خداحافظی سینمای ایران با جشنواره‌های جهانی بود. نمی‌دانم در سال ۲۰۲۳ چه اتفاقی برای سینمای ایران خواهد افتاد. با احترام به تمام فیلم‌سازانی که فیلم ساختند و من ندیدم و نمی‌توانم قضاوت دقیقی داشته باشم اما به نظر می‌آید دیگر توانیم موفقیت‌های سال ۲۰۲۲ را در عرصه جهانی تکرار کنیم. این را هم در نظر داشته باشیم با

توجه به حوادث اخیر، مردم کمی از سینما فاصله گرفته‌اند. در این میان ناگهان مدیران سینمای ایران به اکران فیلم خارجی در سینمای ایران فکر می‌کنند و فکر می‌کنم شاید راهکاری برای جلب نظر مردم به سینمارفتن باشد.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش گفت: «سازوکار اکران فیلم‌های خارجی در سینمای ایران هنوز مشخص نیست اما باید توجه داشت که خوشبختانه سال‌هاست در سینمای دنیا بی‌بندوباری که در دهه ۸۰، ۹۰ در فیلم‌ها وجود داشت را نمی‌بینیم. صاحبان صنعت سینما در سراسر دنیا به بازارهای جهانی فکر می‌کنند. به همین دلیل رعایت خیلی از موضوعات برای آنها اولویت دارد. اکثراً فیلم‌ها برای خانواده ساخته می‌شود و خوشبختانه برای ما قابل‌نمایش است. درحال‌حاضر در کشوری مثل عربستان که پیش‌تر حتی سینمارفتن ممنوع بود، در دو سال رشد قارچ‌گونه سالن‌های سینما را در کشورشان شاهد بودیم و الان به لحاظ فروش بازار اول خورمیانه هستند. آنها هم فیلم‌های روز سینمای دنیا را نشان می‌دهند. گاهی ممکن است نمایش فیلمی ممنوع شود اما به‌طورکلی به سمت اکران فیلم‌های روز دنیا حرکت کرده‌اند و من همچنان از سیاست مدیران سینمایی کشور درباره چگونگی نمایش فیلم‌های خارجی در سینمای‌های ایران چیزی نمی‌دانم.»

اطیابی ادامه داد: «اگر زمانی صنعت سینمای آمریکا را به‌عنوان تولیدکننده اصلی فیلم‌های سرگرم‌کننده در دنیا می‌دانستیم، بازای آمریکا شمالی برای خودشان مهم‌ترین بازار بود. ولی الان شاید یک دهه است که بازار بین‌المللی فروش بیشتری نسبت به بازار آمریکای شمالی داشته است. یعنی بازاری مثل چین که حتی در یک سال فروشش از بازار آمریکای شمالی هم بیشتر بود و برای فیلم‌های آمریکایی مهم است، به‌خوبی می‌دانند که باید برای بازار بزرگ چین چه فیلم‌هایی ساخته شود که بتواند از معیارهای سخت و سانسور در چین بگذرد. آنها روی بازار رو به رشد خاورمیانه حساب می‌کنند و محدودیت‌ها و معیارهای اخلاقی این منطقه را مد نظر دارند و لذا در تولید مدنظر قرار می‌دهند.»

او در پایان از تجربه خودش به‌عنوان یک فعال حوزه بین‌الملل در بخش فیلم اشاره کرد و گفت: «معتقدم باید فیلم‌های خارجی در ایران به نمایش گذاشته شود. اما نمی‌دانم چرا تصمیم اخیر مدیران مبنی بر اکران فیلم خارجی در سینمای ایران را خیلی درک نمی‌کنم. شاید چون صداقتی در آن نمی‌بینیم.»

او ادامه داد: «باید این را در نظر گرفت که ما چطور می‌توانیم در حوزه بین‌الملل وارد دادوستد با کشورهای دیگر شویم. وقتی قبلی از کشوری دیگر در سینماهای ما اکران نمی‌شود؟ نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم فیلم‌های ایرانی در دنیا فروش داشته باشند، درحالی‌که هیچ فیلم خارجی در ایران به نمایش در نمی‌آید؟ عده‌ای ممکن است آن را به کیفیت فیلم‌های ایرانی، تولید ضعیف، عدم سرمایه‌گذاری مناسب و محدودیت و سانسورها و البته پخش بین‌الملل نسبت بدهند، ولی واقعیت این است دادوستد بین‌المللی در حوزه سینما نداریم. پخش‌کننده‌های بین‌المللی تا به امروز با پیشنهاد‌های بسیاری مواجه شده‌اند که شرکت‌ها و فیلم‌سازانی مشتاق هستند فیلم‌هایشان در ایران به نمایش گذاشته شود.»

اخبار برگزیده

«کیت بلانشت» با «تار» به اسکار نزدیک شد

ایسنا؛ فیلم «تار» ساخته «تاد فیلد» با کسب جایزه انجمن ملی منتقدان فیلم آمریکا، شانس خود را برای درخشش در جوایز اسکار پیش‌رو، افزایش داد. فیلم «تار» با کسب جایزه بهترین فیلم از انجمن ملی منتقدان فیلم آمریکا، به یکی از معدود آثار سینمایی تبدیل شد که جایزه اصلی سه رویداد مهم منتقدان شامل انجمن منتقدان نیویورک، لس‌آنجلس و انجمن ملی منتقدان را به خود اختصاص می‌دهد.

پیش از این تنها فیلم‌های «ماشین من را بران» ساخته «ریوسکه هاماکوجی» (۲۰۲۱)، «شبکه اجتماعی» از «دیوید فینچر» (۲۰۱۰) و «هرت لاکر» ساخته «کاترین بیکلو» (۲۰۰۹)، موفق به کسب جایزه بهترین فیلم از این سه رویداد شده بودند که همگی در نهایت نامزد شاخه بهترین فیلم اسکار شدند و فیلم «هرت لاکر» نیز این جایزه را کسب کرد.

«کیت بلانشت» هم برای بازی در فیلم «تار» سه جایزه این سه انجمن منتقدان سینمای را کسب کرده و شانس اصلی جایزه اسکار بهترین بازیگر زن محسوب می‌شود. این بازیگر استرالیایی پیش از این برای فیلم «هوانورد» (۲۰۰۴) جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش مکمل زن و برای بازی در فیلم «یاسمن غمگین» (۲۰۱۳) هم جایزه اسکار بهترین بازیگر زن را کسب کرده است. «تاد فیلد» کارگردان آمریکایی پس از ۱۶ سال دوری از سینما، فیلم «تار» را در بخش رقابتی هفتادونهمین جشنواره فیلم ونیز رونمایی کرد و در این فیلم «کیت بلانشت» بازیگر برنده اسکار بازیگر استرالیایی در نقش «لیدیا تار» موسیقی‌دان مشهور و نخستین رهبر ارکستر زن در تاریخ آلمان بازی کرده است. این درام روان‌شناختی داستان لیدیا تار، موسیقی‌دان مشهور را روایت می‌کند که تنها چند روز با ضبط سمفونی‌ای فاصله دارد که او را به اوج دوران حرفه‌ای فوق‌العاده‌اش می‌برد اما هنگامی که به نظر می‌رسد همه چیز علیه لیدیا در جریان است، پترا دخترخوانده شش‌ساله‌اش به عنوان یک پشتوانه عاطفی مهم برای مادر مبارزنده ظاهر می‌شود. اما در سایر بخش‌های جوایز سالانه انجمن ملی منتقدان فیلم آمریکا، «کالین فارل» برای فیلم «بنشی‌های اینیشرین» بهترین بازیگر مرد شد و جایزه بهترین اثر مستند هم به فیلم «تمام زیبایی و خون‌ریزی» از «لورا پوترس» رسید. فیلم لهستانی «EO» ساخته «یژی اسکولیموفسکی» هم به‌عنوان بهترین فیلم بین‌المللی سال (غیرانگلیسی‌زبان) شناخته شد. به زودی نامزدهای جوایز انجمن کارگردانان آمریکا (DGA)، انجمن بازیگران (SAG) اعلام و همچنین مراسم جوایز گلدن گلوب و انتخاب منتقدان برگزار می‌شود که نقش مهمی در پیش‌بینی اسکار ۲۰۲۳ خواهند داشت.

درگذشت یک هنرمند در ۸۶ سالگی

ایسنا؛ «اوون رویمن» فیلم‌بردار آمریکایی و تحسین‌شده فیلم‌هایی چون «جن‌گیر» و «ارتباط فرانسوی» و «شبکه» در ۸۶ سالگی درگذشت.

«اوون رویمن» فیلم‌برداري بود که پنج بار نامزد اسکار شد و بیشتر برای همکاری با «ویلیام فریدکین» کارگردان فیلم‌های کلاسیک «جن‌گیر» و «ارتباط فرانسوی» شناخته می‌شد. «رویمن» که همچنین در پنج فیلم از جمله «سه روز کرکس» (۱۹۷۵)، «غیبت مالیس» (۱۹۸۱) و «توتسی (۱۹۸۲) با «سیدنی پولاک» همکاری داشته است، پس از چند ماه بستری در بیمارستان در خانه‌اش واقع در لس‌آنجلس درگذشت. این فیلم‌بردار در نوامبر ۲۰۱۷ و پس از دریافت جایزه اسکار افتخاری عنوان کرد: «فیلم از ذرات ریز و نقره‌ای زیادی تشکیل شده است و هریک از این ذرات توسط هر فردی که روی یک فیلم کار می‌کند نشان داده می‌شود. اگر در هر فیلمی یکی از آنها را تغییر می‌دادید، فیلم متفاوت به نظر می‌رسید.»

«رویمن» برای فیلم‌های «ارتباط فرانسوی»، «جن‌گیر»، «شبکه»، «توتسی» و «وایات ارب» نامزد جایزه بهترین فیلم‌برداري از آکادمی اسکار شد. «ویلیام فدرکین» کارگردان آمریکایی پس از اخراج فیلم‌بردارش، «اوون رویمن» را به عنوان فیلم‌بردار «ارتباط فرانسوی» انتخاب کرد، فیلمی که روایتگر داستان تلخی حول محور پلیس مواد مخدر شهر نیویورک پوپی دوپل (با بازی جین همکن) بود. فیلم «ارتباط فرانسوی» برای تعقیب و گریز شش دقیقه‌ای با ماشین در خیابان‌های بروکلین مشهور است و «رویمن» پیش از این گفته بود که فیلم‌برداري آن حدود پنج هفته طول کشید، چراکه آنها فقط بین ساعت ۱۰ صبح تا سه بعدازظهر فیلم‌برداري می‌کردند.

«رویمن» در همکاری بعدی خود فیلم ترسناک «جن‌گیر» دیگر ساخته معروف «ویلیام فردکین» را در نیویورک مقابل دوربین برد، اثری که تا سال‌ها پر فروش‌ترین فیلم ترسناک تاریخ محور پلیس مواد مخدر شهر نیویورک پوپی دوپل (با بازی جین همکن) بود. فیلم «ارتباط فرانسوی» برای تعقیب و گریز شش دقیقه‌ای با ماشین در خیابان‌های بروکلین مشهور است و «رویمن» پیش از این گفته بود که فیلم‌برداري آن حدود پنج هفته طول کشید، چراکه آنها فقط بین ساعت ۱۰ صبح تا سه بعدازظهر فیلم‌برداري می‌کردند.

«رویمن» در همکاری بعدی خود فیلم ترسناک «جن‌گیر» دیگر ساخته معروف «ویلیام فردکین» را در نیویورک مقابل دوربین برد، اثری که تا سال‌ها پر فروش‌ترین فیلم ترسناک تاریخ محور پلیس مواد مخدر شهر نیویورک پوپی دوپل (با بازی جین همکن) بود. فیلم «ارتباط فرانسوی» برای تعقیب و گریز شش دقیقه‌ای با ماشین در خیابان‌های بروکلین مشهور است و «رویمن» پیش از این گفته بود که فیلم‌برداري آن حدود پنج هفته طول کشید، چراکه آنها فقط بین ساعت ۱۰ صبح تا سه بعدازظهر فیلم‌برداري می‌کردند.

سند کمپانی خودرو پژو 405SLX-TU5 رنگ سفید <p>روغنی مدل ۱۳۹۱ به شماره موتور ۱۰۵۰۱۱۳۹۹۱</p> <p>و شماره شاسی 363196NAAM31FC8CK3</p> <p>مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.</p>
آگهی فروش زمین <p>شرکت تعاونی مسکن کارکنان دیحسابی طرح های عمرانی راه آهن ج.۱.۱ در نظر دارد یک قطعه زمین متعلق به خود واقع در شهرستان رودسر منطقه شیر محله به متراژ تقریبی ۹۷۵۴ متر مربع را از طریق مزایده به فروش برساند.</p> <p>متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن: ۲۲۸۷۱۳۸۱ – ۰۲۱ تماس حاصل نمایند.</p>

برگ سبز و سند کارخانه وانت پیکان تیپ1600

مدل ۱۳۸۲
به رنگ سفید – معمولی
به شماره پلاک ۲۸ ب ۸۶۱ ایران ۷۵
شماره موتور ۱۱۵۳۸۲۰۰۰۹۵
و شماره شاسی ۰۰۸۲۹۰۰۹۷.
به نام آقای مجید تاری
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز سواری سایپا سیستم131SE
مدل ۱۳۹۴
به رنگ سفید – روغنی
به شماره پلاک ۲۸ ق ۱۲۹
ایران ۹۴
شماره موتور ۵۳۶۶۲۱۳
و شماره شاسی NAS411100F3417474
به نام آقای صدیقه عسکری
دهستانی
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز، کارت ماشین ، سند کمپانی و تسلسل اسناد خودرو
پراید صبا(جی تی ایکس)
رنگ سفید شیری روغنی مدل ۱۳۸۲
به شماره پلاک ایران ۶۶_۱۸۸ ب ۳۶
و شماره موتور ۰۰۵۲۶۲۰۰
و شماره شاسی S1412282984974
به نام زهر آرایش
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

برگ سبز موتور سیکلت تکساز مدل ۱۳۸۸
به رنگ مشکی
به شماره پلاک ۴۶۴۲۶ ایران ۸۳۵
شماره موتور A891871
و شماره تنه 125K8839170***NIJ
به نام غلامعباس علی محمدی معدنوی
مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.